

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

Dominica in quinquagesima de trib[us] virtutibus theologicis: s[i]c[ut] fide/
spe/ [et] charitate. ser. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Dñica in sexagesima

dicat. **O** istud est bonū p famulīs: vel pro paupib; zc. sic de fructib;. Tales sūt stiles Chaim, q̄ offerēbar deo dēterioza de frugibus. Abel vero de pmo genit; greg; sui z de pinguib; eoz. Et ideo dicit sacra scriptura: q̄ respexit dñs ad Abel z ad munera eius: ad Chaim vero et ad munera eius nō. Gen. iij. Sunt aliqui q̄ nihil dant: s; dicit deus tibi faciat bonū. Aliqui dant bona verba: z faciūt pauperē reuertī: z tamen nihil dant. Aliqui dāt parū. Aliqui dant aliqd̄ corruptū vt dixi. Aliqui vero dant cū indignatione. Hora de illo pauge q̄ recepit panē sibi p̄iectum cū indignatione. Aliqui dant pingue elemosynā cū bona voluntate zc. Aliqui p̄o nec dant elemosynam: nec bona p̄ba. Tu vero accipe bonū p̄siliū: qd̄ est yr des secundū facultatē tuā copiose z letant elemosynā paup; q̄ copiosam misericordiam z copiosa merita a deo accipies. Auctoritas. Qui parce seminat parce z metet: z qui seminat in benedictionib; z metet vitā eternā. y. Lxx. ix. Idem dicit Tobias filio suo. Quomō poteris esto misericors: si multuz tibi fuerit abundans tribus: si exigū fuerit et exiguū libenter impartiri stude. Tob. iij. Hora exemplū de illa Vidua paupcula: q̄ posuit duo era in gazophilatiū Luc. xxi. **O**traua p̄ditio est: q̄ seminator quando vult seminare cooperit semen sub terra ne aues comedant illud: sic et nos debemus opa nostra z bona cooperire: ne aues: id est inimici nostri impediāt vel destruat ipsa. **D**uas differentias habem; inimicor; scz inuisibiles z visibiles. Inuisibiles sūt demones: q̄ destruat bona opa nostra p̄ elationē z vanā gl̄iam: que interdū cōtingit in principio opis: interdū in medio: interdū in fine post factū opus. p̄pter qd̄ dicit in euangelio. Aliud cecidit secus viam z calcatum est: z volucres celi comederūt illud: p̄terea cooperienda sunt opa bona zc. Unde dñs Matt. vj. Cum facis elemosynā noli tuba canere ante te: sicut faciunt hypocrite zc. Hora cōtra illos qui faciunt calices et paramenta ecclesiastica vel capellas: et faciunt sculpi arma sua zc. Quandoq; tamen expedit yr bonum opus palam faciām; p̄pter gloriā dei: z

edificationē pro. mox Matt. v. **U**lcet lux vestra coram hominib;: vt viderant vestra opera bona: et gl̄. pa. v. qui in celis est. Lelandū est bonum opus p̄ceti p̄ceti tale cui yr plurimū resistitur: sicut ē religionis ingressus Matt. x. Inimici hominis domestici eius. **H**ona conditio est: q̄ seminator eligit tempus oportunū de mense septēbris vel octobris: z metit post ea in Junio vel Julio. **S**ultus esset ille qui veller seminare in Julio: quia illud est tempus metendi. Item elegit temp; diei nō noctis. **T**empus oportunū serendi bona opera est vita p̄sens: tempus vero metendi est mors. **D**ebemus ergo donec viuimus z sanissimi bene agere: et stultus est ille: qui expectat mortem. **A**uctoritas Joan. ix. **O**portet operari donec dies est: scz vite presentis. venit nox: scz meritorijs. **P**lus quia quādo homo est infirmus ad huc negligit confiteri. **S**ed quādo videt se desperatum a medicis: tunc vult confiteri. **E**t quando vult confiteri. **E**t confessor venit: dicit expedit; cito: quia nō possum bene loqui. **E**t sic anima illa erat de corpore associata multis milibus demonum. **I**deo dicit Augu. de pe. di. vij. **A**ge penitentia dum sanus es. **S**i autem vis agere penitentia quando peccare non potes: peccata te dimiserunt: nō tu illa. **S**ic dicit etiam iuuenis: q̄ dñi florebo in iuuetute gaudebo: postmodum faciam penitentiam. **S**ed anteq; multū temp; transierit venit mors: et sic decipit. **I**deo Eccl. xij. **M**emento creatoris tui in diebus iuuentutis tue: anteq; veniat tempus afflictionis: z appropinquent anni de quibus dicas: non mihi placent. **I**tem eccl. xij. **H**anc semina semen tuum: z vesperare nō cesset manus tua.

Dominica in quinquagesima de tribus virtutibus. Theologicas. s. Fide Spei z Charitate. **S**ermo xxiij.

Nunc manent

Fides spes charitas tria
hec. i. 2o. xij. Sermo no
ter erit de tribus virtutibus
theologicis. Saluterur pgo Maria 2c.
Verbum ppositu est declarandu fm dicit
plicem intellectu. Primus est pro viuis.
Secundus p mortuis. Primus erit p intro
ductione. Secundus p prosecutione. Pro
primo scienduz q in hac vita summe sunt
necessarie ille tres vrutes theologicales.
scz fides spes charitas. De quib loquit
apostolus p eundo ad padisum. Et pro
batur hoc auctoritate 2 ratione. Auctori
tas de fide habet Heb. xj. Sine fide im
possibile est placere deo. Et ibi. Oportet
accidentes ad deum credere quia est: et q
inquirentibus se remunerato: sit de spe.
Ps. xxvj. Spera in domino 2 fac bonita
tem. De charitate. i. Cor. xij. Si chari
tem no habueris nihil sum. Item. i. Joa.
ij. Qui non diligit manet in morte. De
omnibus simul habetur auctoritas Eccle
siastic. ij. Qui timetis deum credite illi: 2
non euacuabitur merces vestra. Qui tibi
metis dominu: diligite illum et illumina
buntur corda vestra. Secundo probatur
ratione que sumitur a similitudine. Cui
libet enim viatorum ascensu ad castrum al
tissimu tria sunt necessaria.

Primo visibilitas ocularis

Secdo animositas cordialis

Tertio vigorositas corporalis.

Primo dico 2c. Nam si quis vult secu
rus ire oportet q viam videat: 2 terminu
seu fine agnoscat. quia finis mouet agen
tem. Hodo clarum est q totum tempus
vite nostre in hoc mundo non est nisi vna
via: per qua vadimus ascendendo ad ca
strum altissimu celi empyrei. Non habet
mus hic manentem ciuitatem sed futuram
inquirimus Heb. vlti. Ideo indiget his
tribus predictis que habent per has tres
virtutes: fidem/spem/et charitatez. Et ex
hoc possum cognoscere necessitate haruz
trium virtutu. Primo quia p fidem vide
mus fine seu terminu vite nostre. scz celu
beatorum 2 etia viam. Finis autem vel termi
nus noster est vita eterna. Ro. vj. Libera

ti a peccato: serui autem facti deo: habetis
fructu vestrum in sanctificatione. sine ve
ro vitam eternam: que consistit in tribus. Pri
mo quantum ad animam: que beatificat per
visione diuine essentie. Joa. xvij. Hec est
vita eter. vt co. re. so. 2c. Secdo quantum ad
corpus: in corporis glorificatione. Phil.
ij. Saluatori expectamus: q refoz. corp
humilitatis nostre confi. cor. cla. sue. Ter
tio quantum ad locu in celo empyreo. Lu.
x. Gaudete 2 exultate: quonia merces vest
stra multa est in celo. Omnia autem ista tria
ignorauerant phi naturales: nec possunt
sciri nisi per fide. Nam primu scz visio de
iue essentie ignorabat: quia quis philo
sophi poneret aiaz imortalem 2 eius bea
titudine: tamen ignorabat hec fieri per vi
siones essentie diuine. Secundu etia igno
rabant: quoniam penitus repudiabant re
mittentes se regule naturali: que habet q
a pura puatione ad habitum no est regress
sus. Vbi nota q Paulo predicante Athe
nis: philosophi audientes ea que pdicabat
deridebant eu dicentes. Quid vult semina
tor verborum hic dicere: Alij vero dicebant.
Horum dmonioz videt annunciat: et qz
iesu resurrectoz annunciat: eis Act. xvij.
Tertiu etia locum celi empyrei ignoraue
runt: scz deu ponentes loco beatitudinis: ca
pos elysios: sicut pont Uirg. in. vj. enei.
Bene autem cognouerunt philosophi nouez
celos 2c. vt supra dixi: sed no celum empy
reum. Patz ergo q necessaria est fides ad
cognitione vie. Et quia modicu esset scire
locu beatitudinis nisi etia sciremus vias:
ideo nota tres vias/quas etia scimus per
fidem. Et quide prima via est de innocen
tia baptismali. Et istam scimus per fidez
2 verbu christi dicentis. Amc amc dico vo
bis: nisi quis renatus fuerit denuo no po
test videre regnu dei. Joa. iij. Affirmati
ua est 2 negatiua. Secunda via est digna
penitentia. Et per istam habuerunt tre il
li qui perdidit primam viam. Digna pen
itentia est dolere de peccatis: 2 pfiteri cu
pposito no redeundi. Et hec via scitur p
fide 2 verbu christi dicentis. Penitentia
agite/appropinquabit enim regnu celorum
Mat. iij. Tertia via est firma obedientia
hoc est viuere fm del. ordinatione/et non
fm ppria inclinatione 2 voluntate. Et hoc

Dñica in Quinquagesima

etia scitur p fidem z verbū christi dicēris. Si vis ad vitam ingredi: serua mādata. **Sar. xix.** Jo apłs. ij. **Loz. v.** Per fidem em ambulam? / et nō per specie. Nota per fidem. scz viuendo p intellectū illa deo fluminate terminū z viā. **Uel dic q via sunt xij. articuli fidei habēs duodecim vietas.** **Uel dic q vie padisi sunt virtutes de quibus dicit Sap. x.** Iustū deduxit dñs per vias rectas. inter quas est abstinentia / de qua hodie pdicatu est. **Et q hec sic via vite piz.** **Uñ Greg. in homel. xvj. di.** A paradisi gaudijs p cibū cecidimus: ad hec per abstinentia refurgamus. **Secūdo dico q necessariū est viatori animositas cordis: scz nō timere.** Nec ppter altitudinē loci debet quis dubitare qn possit ascendere: nō tamē d. ber homo p fidere de se nec de suo intellectu. nō de suis operibus / sed de deo dicendo. **Deus q de nihilo me formauit / z redemit: z in illū locū pectō sui sanguinis emittit: z me per baptisimū mūdauit z sacramentoz remedia ordinauit.** **Idō non dubito qn illuc ascendā: qz nō pro se / qz in corporeus est. Deus em spiritus est.** **Joā. iij.** sed p me illum locū creauit tā pulchre ornatū z ordinatū. **Nota ad positū qd legitur de beato Bernardo.** Cum semel ex tremū spm iam trahere videret / in excessu mentis sue / ante tribunal dei visus est presentari. **Affuit autē z sathanas ex aduerso improbis eū accusatiōibz pulsans.** **Ubi vero ille oia fuisset pcur? z viro dei pro sua fuit pcedendū. nō d. terribilē aut turbatus ait.** **Fateor: nō sum dign? ego / nec ppijs possū meriti? regnū obtinere celoz.** **Letex duplici iure illd obtinēs dñs me? hereditate. scz patris z merito passiois: aliter ipse pcentus alteri mihi donat: ex cuius dono iure mihi vendicās nō p fundoz.** **Consulus in hoc sbo inimicus cōuentus ille solut? z vtr dei in se reuersus est.** **Predicta habent in legēda beati Berni.** **Et h ergo habet q animositas necessaria est viatori opando.** **Nota hīc quō virtuosū sunt animo ferreo fortes ad bene operādū z acquitrendū regnū celoz.** **Et sunt patientes cōtra multas tentatiōes diaboli / carnis / z mūdī.** **Jo dicit Prover. xvj.** Melior est paties viro forti. **Et q dominat animo suo expugnatore vitiū. quā animositate p for**

titudinē habēt in deo. **Joē Esa. iij.** dicit. **Qui sperat in domino mutabūt fortitudinē: nēm: assument pēnas vt aequile: currēt et hō laborabunt: ambulabūt et nō deficiēt.** **Nota mutabunt fortitudinē: quia si ante habuerūt in hoc mūdo fortitudinē corporealem ad ambulandū / saltandū zc.** **Mutabūt fortitudinē corporis in feruore cordis.** **Si queratur. z quō fiet: Respondet assument pēnas zc.** **Ubi ponit tres gradus beatorū psonarū.** **Primus gradus est cōtemplatiuoz.** **Nam isti assument alas vt aequile.** **Due ale sunt due spes.** **Una d dei potētia: altera d dei misericordia.** **Prima assumit per confidentiam de dei potētia: scz q pōt nos facere equales angelis in gloria.** **Secūda assumit cōfitemdo de dei misericordia: que nō solum pōt / imo vult nos saluos facere.** **Limō. ij.** **Hoc em bonum et acceptū est corāz saluatore nostro deo / qui vult omēs hoīes saluos fieri zc.** **His duabus alis ptemplatiū volant ad paradisum.** **Secūsus gradus est actiuoz: qui currēdo p magna opera misericordie z penitētie: festināter cum magno ardore spirit? currūt ad paradisum.** **De his ergo dicit: Currēt z nō laborabunt.** **Tertius gradus est obedientiū / cū dicit. Ambulabunt z nō deficiēt / scz faciēdo illa ad que tenētur diligēter.** **In omnibz istis necessaria est virtus spei: que dat animositate sibi ue ardimētū cordis.** **Tertio dico q necessaria est viatori ascendenti in altum curatio corporalis seu fortitudinis: ne deficiat in medio coeste.** **Nec autē duratio fortitudinis habet per pcurē charitatis.** **Nā charitas dat fortitudinē volūtati ne mutet. positum sed q perseueret.** **Item dat etia fortitudinē perseuerandi cōtra tentatiōes diaboli: cōtra occasiōes mundi z inclinatiōes carnis.** **Uñ Ro. vij.** **Quis nos sepabit a charitate chri? tribulatio an angustia: zc.** **Et Lancti. vlti.** **Fortis est vt mors dilectio zc.** **Et ideo dicebat apłs Eph. ij.** **Det vobis deus vt in charitate radicati et fundati possitis cōprehendere cū omnibz sanctis: supple gloriā dei.** **Nota differentia inter radicatu z fundatum.** **Radicatu pertinet ad arbores: quaz esse z viuere est a radice: fundatu est domus cuius esse z pmanere est bono supposito q**

fundamēto. Radix est virtus charitatis
dans humiditatem deuotionis essendi et vt
uendi spiritaliter: et fundamentū essendi
et pmanendi in eadem. Vlti tamē sunt
radicati per deuotionē: sed nō sunt funda
ti: quia modico vento tentatōis statim ca
dunt et eradicantur: sed si sunt fundati non
timent. Patet necessitas istarū triū virtu
tum in hoc mūdo. Iō dicit thema. Hunc
scz in hoc mūdo manēt fides/spes et. Di
cuntur autē virtutes theologice ppter
duo. Primo ppter obiectū seu finem. Se
cundo ppter causam. De primo et. Nota
obiectū aliarū virtutum est res certa: qz ob
iectū humilitatis est despectus honoris.
Obiectū castitatis est despectus luxurie
Obiectū misericordie est dispensatio bono
rum temporalium in pjs causis: et sic de alijs
Sed obiectū harū virtutum est deus: quia
deus est obiectū fidei. qz fides nihil aliud
est qz credere qz de^o sit. Spes est expecta
tio qz deus pmissit. Charitas est diligere
deum ppter se: et proximum ppter deum. Et
secundo dicunt theologice proter cau
sam. Haz alias virtutes pōt homo acqui
rere per se viuendo moraliter: sed he tres
virtutes nō possunt haberi nisi a deo spe
cialiter infundant. Tertia ratio est: qz so
la diuina reuelatiōe in sacra scriptura hu
iusmodi virtutes tradunt: vt dicit beatus
Tho. i. q. lxx. ar. j. Et in. iij. sentē. distin.
xxij. q. j. ar. iij. q. iij. Et idem dicit in que
stionibus disputatis de virtutibus. q. j. c.
xij. Ideo pro ipsis orat ecclesia. Omnip
otens sempiterna deus da nobis fidei. spei
et charitatis augmentum: et vt mereamur
assequi qd pmissis. fac nos amare quod
pceptis. Et patet prima pars. Secundo
deklarāda sunt verba apostoli fm intelle
ctum appropriatū seu spirituale. Pro quo
sciendū est qz in alio mūdo sunt tria princ
palia loca siue receptacula animarum ex
 hac vita decedentium. videlicet
Infernus damnatorum
Locus purgandorum
Situs beatorum siue electorum
¶ In primo est fides sine charitate. In se
cundo est spes glie. In tertio est charitas
excellēte. Et sic ordinatus et meli^o qz
post hac vita. Tria sunt loca decedentium.
Primo ergo loc^o est dānatorū et. Et in in

ferno quidē est fides: qz vt dicit Tho. ij. q.
q. viij. ar. ij. Demones et damnati hoies in
inferno velint nolunt habere credere ex eui
dentia facti quādo sentit^r penas et tormē
ta et vident gloriā beatorū fidei christianā
esse verā. Auctoritas. Tu credis quoniam
deus est vnus. Benefac^t et demones cre
dunt et cōremiscunt. Jac. ij. Nota contre
miscunt: quoniam demones et anie damnā
te timēt diem iudicij. Ratio. Nā sicut mi
les captus in lata captione si sciret tali die
se esse mittendū in angusto loco et i obscuro
ro/serido: et horrendo: multū timeret illā
diē. Sic est de demonib: qui habent in
lata captione: et anie etiā damnare. sed in
die iudicij recludent^r in angusta captione
in qua erūt et recludēt^r eū corpore: igni
tis et fetidīs. Ista ergo rōne cōremiscunt
Et tu luxuriose et. non ptemiscis de iud
icio: ergo peior es diabolo. Patz ergo qz
in inferno est fides: s; nō est ibi spes. Hor
tuo hoie impio nulla erit vltra spes. Pro
uerb. xj. Impenitēs dicit impius. l. incre
dulus: qz noluit liberare filiā regis. l. anie
mā ppiā ab incendio cui possit. ideo ipso
mortuo nulla erit vltra spes ei. scz nec re
demptionis nec liberationis. Sic extripa
tur error aliquoz antiquoz theologoz:
et gloriā antiquoz iuristarū: dicentū qz
licet in inferno nulla sit redemptio: tamē
est ibi penarū reuelatio. Et dant exemplū
de illo qz portat magnū on^{us} et. Vide qd
scripsi dominica prima post festum trinit
tatis. Unde illa glosa iuris canonici. xij.
q. ij. tempus. nō est tenēda. Nec obstat de
Traiano imperatore: pro quo orauit Gre
gorius. quia illud est spectale. Et ideo nō
est trahendū ad consequentiā: quibus bene
fuerit de hoc punitus Gregorius. vt patz
in legenda sua. Itē in inferno nō est cha
ritas: sed cōtrarietas et malignitas: qz pa
ter odit filiū: pro quo fuit dānatus: et eō
uerso. vtr cōtra vxorē. Et quanto hic fue
runt maiores amores: tāto ibi erit maior
odii dicendo. In malignitate nostra con
sumpti sumus et. Sap. v. Sed hic est ar
gumentū in oppositū. Nā dicit rex^{us} Lu.
xvj. De illo diuine: qz licet nullā spem hay
beret liberationis nec relevationis: qz nec
guttur aque potuit obtinere: tū orauit di
cēs. Rogo te p^{ter} vt mittas Lazarū i domū

Dñica in Quinquagesima

parris mei. Habeo em̄ quinqs fratres vt
cesset illis: ne z ipsi veniāt in locum hunc
tormentoꝝ. **V**ides ergo q̄ illa petitio fue
rit ex charitate. Respondeo q̄ in inferno
nulla est charitas: s̄z tota malignitas. Ad
auctoritatē dico. q̄ sic in h̄ mundo sunt so
ciji in peccatis: sic etiā in alio mūdo erunt
socij in penis. Et quia multi simul sociari
cū minor timore peccāt q̄ vnus solus: sic
pena maior est quādo sunt plures. z quā
to magis crescit numerus socioꝝ: rāto ma
gis augmentatur pena. Sicut de igne: in
quo quanto magis ponit de lignis: tanto
magis augmentatur flamma: z vnū lignū
incendit aliud. Ideo diues ille orauit: nō
ex charitate: s̄z timore: ne pena augetur
in aduentu fratru suoz: qui socij fuerāt in
peccatis. Hec tamē ratio videtur dubita
bilis: q̄ fm̄ hoc damnari nollent aliquē
damnari: ne pena eoz augetur. Quod est
fallum. quā immo vellent oēs damnari:
z sanctos ppter inuidiā z prauas affectio
nes: que cū eis descendēt in infernū. **V**n̄
super illud **Ma. xiiij.** Surrexerūt de solijs
suis dicit **Ho.** Solartum est damnaris so
cios habere sue miserie. Dic ergo s̄z **Tho.**
quodli. viij. ar. xviij. q̄ damnari inuidia sti
mulante vellent p̄p̄nquos suos cū omni
bus alijs esse damnatos: z dolebūt si sciat
aliquos esse saluatos zc. Secundus loc⁹
est purgandoz: vbi habet fidem/spem/et
charitatē. Primo quidē habent fidē: quā
nondū vident p̄ speciem. Item habet spem
firmissimā z certissimā de tribus. **P**ri
mo de adiutorio amicoꝝ q̄ suffragia sibi

fient: z de hoc sperant. **V**n̄ dicit **Job. xli.**
Hieremi mei miseremini mei salte vos
amici mei: q̄ ma. do. te. me. **S**ecdo h̄nt
sem̄ exēdi de purgatorio. **T**ertio spē
habendi paradisi: q̄ nō possunt peccare
q̄ anima separata se firmat in gratia vel
culpa mortali: fm̄ statū in quo egredif de
corpore. **V**n̄ **Grego. xvi. di.** Qualis hinc
quicq̄ egredif: talis in iudicio presentaf.
Et flagella dei pariter sustinet in purga
torio zc. Tertius locus est beatoꝝ. **P**ara
ditus: vbi nō est fides nec spes: sed p̄fecta
charitas soluz: z excellit. Fides em̄ habet
defectū essendi annexū: sed in celo omnia
videntur clare. **i. Loz. xv.** **E**idem nunc
speculū in enigmate: tunc aut facie ad fa
ciem. Spes habz etiā defectū essendi. **ps.**
xviij. Sattabor euz apparuerit gloria tua.
Charitas autē nō habet defectus essendi
bonoz: sed perficiet. **Iuxta illd qd̄ possunt**
dicere beati. **i. Jo. iij.** Deus in nobis ma
net: z charitas eius in nobis p̄fecta est zc.
Quartus locus pot̄ addi. **f.** locus puoz
z ibi nō est neq̄ fides: neq̄ spes: neq̄ cha
ritas. **Ma. d̄ spe z charitate** stat q̄ ibi nō
est: sed etiā fides nō est. tum q̄ aie puoz/
tum ibi nō habet cognitionē de deo. **Ro.**
x. Fides ex auditu zc. tum q̄a fides est de
nō visis. **f.** per rationē naturalem. **Heb. x.**
Fides est argumentū non apparentiū zc.
Deo gratias. Amen.

Finis sermonū de aduētū
dñi vsq̄ ad. xl.

Ad Lectorem.

Quisquis es/lecturus hos Petri Hieremie Siculi smones/admonem⁹/ne ali
qua cōfusione terreare: si qd̄ ex auctoz allegatiōe in hūce partib⁹ incertitudis occur
rerit. Nam sermonū diuisiones z ordinē abedariū adeo p̄sum accepim⁹: vt aut mu
tatiōe aut pari erroris inuolucro nobis opus esset: aliter medicriter spero p̄fecim⁹
vt nullus ex eo superet fastidio. (nulla em̄ ps̄ citaf nisi etiā titulus: que frōte gerit in
tabula/apponet: vtputa de pctō de p̄nia. de. r. f̄ceptis zc.) alterū omni studio conat
mur effugere. vt n̄ conat⁹ nō vbiq̄ incassuz cedat: nā in q̄drido ductos/vel eo am
pl⁹ errores ex archetypo in f̄legēdū exēim⁹: cui rei occasiōe eē diiudico icur tā gal
lice pubis sp̄ plus dedite nūmo q̄ vtuti. Quare h̄c in n̄ra editiōe obseruam⁹: cū nū
mero folioꝝ/tū ordine alphabetico: serie eā q̄ videbat aptoz z ad tpa z ad ritum cas
tholice ecclie. **H**abet tñ queq̄ ps̄ q̄ ad fieri potuit: fronte z dorsum: vt eam facili⁹
tuo placito quo lubet ordinare poteris. Vale.

Sequit̄ alia pars sermonū de Peccato per. xl.